



ת"פ 20562/07/13 - מדינת ישראל נגד מוחמד חלאחלה

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 20562-07-13
25 יוני 2015

בפני: כב' השופטת נגה שמואלי-מאיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד חלאחלה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה מזי באני

הנאשם ובא כוחו עו"ד אבו עג'ג'

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כללי:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין בניגוד לס' 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 7/7/2013 בסמוך לשעה 14:30 נכנס הנאשם לשטחי מדינת ישראל וישב בה בניגוד לחוק, בכך ששהה בחנייה הסמוכה לרחוב לילי באשדוד מבלי שהוא מחזיק בידו היתר כדין לכניסה או לשהייה בארץ.

א. טענות הצדדים:

2. המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל, תוך שעמדה על התכלית החקיקתית ועל הערכים המוגנים הנפגעים כתוצאה מעבירת הכניסה לישראל שלא כדין, תוך שטענה מחד גיסא, כי מתחמי הענישה הינם בין חודש לבין מספר חודשי מאסר בפועל, ומאידך גיסא, כי ברע"פ 3677/13 **אלהרוש נגד מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) (להלן: "**הלכת אלהרוש**") נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין חמישה חודשי מאסר

עמוד 1



בפועל. המאשימה הפנתה לעובדה כי לנאשם עבר פלילי, ולאור כך עתרה לאמץ את מתחם חמור מזה שנקבע **בהלכת אלהרוש** ולהשית עליו עונש של מאסר בפועל.

3. מנגד, סנגורו של הנאשם טען כי מתחם הענישה הראוי אינו דומה לזה שהציגה המאשימה, אלא נע בין מאסר מותנה לבין חמישה חודשי מאסר בפועל, במקרים חמורים יותר, בהתאם **להלכת אלהרוש**.

הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה לגילו הצעיר, לעובדה כי הינו נשוי ואב לשלושה ילדים, לעובדה כי הוא סובל מבעיות רפואיות נוירולוגיות שונות והציג אישורים לכך, לכך שכניסתו לישראל נועדה לצרכי עבודה, וכי נכון להיום יש בכוונתו לפנות לגורמים הרלוונטיים על מנת לקבל אישור כנסיה לישראל. כמו כן, הסנגור הפנה לעברו הפלילי הבלתי מכביד, להודאתו במיוחד לו ולחיסכון בזמן שיפוטי, ועתר להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

4. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, והתחייב כי הם לא יישנו.

המאשימה נמנעה מלהציג לבית המשפט כל פסיקה אשר יש בה כדי לתמוך בעמדתה העונשית, ואילו הסנגור הפנה לת"פ 42984-11-12 (בית משפט השלום ברחובות) **מ"י נגד עאצי** (22.06.2015).

ב. דיון והכרעה:

5. בסימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") אשר הוסף לחוק במסגרת תיקון מס' 113 נקבע עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, היינו ניתן משקל בכורה לשיקולי גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להלום את חומרת העבירה בנסיבותיה ואת מידת אשמו של הנאשם.

6. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

ב.1. הערך החברתי המוגן שנפגע:

7. כידוע, העבירה של כניסה לישראל שלא כדין טומנת בחובה סיכונים פוטנציאליים לביטחון תושבי ישראל, פוגעת ביכולת המדינה לפקח על הנכנסים והיוצאים מתחומה, מכבידה על רשויות אכיפת החוק ומקשה על הסדרת מדיניות שוק העבודה באמצעות מערכת היתרי שהייה. לצד זאת, נקבע לאחרונה **בהלכת אלהרוש** כי כאשר עבירת השב"ח מבוצעת לצרכי פרנסה בלבד ותושב השטחים מבקש רק להרוויח את פת לחמו ולשוב לביתו, כי אז ברגיל מידת הפגיעה של התנהגות מסוג זה היא פחותה. צוין כי אין די בפוטנציאל להגברת הסיכון הביטחוני ואף אין די בפוטנציאל להגברת הסיכון לפשיעה פלילית אחרת, כדי לייחס לנאשם הספציפי עוצמת פגיעה גבוהה בערכים המוגנים.

ב.2. מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן:

8. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן בנסיבות המקרה מובילה למסקנה כי אין המדובר בפגיעה משמעותית ובדרגת



אשם גבוהה שכן, עסקין בעבירה בודדת של כניסה לישראל שלא כדין, ללא עבירות נלוות. הנאשם נתפס שוהה בישראל שלא כדין בחנייה הסמוכה לרחוב לילי באשדוד ולפיכך נראה כי ביצוע העבירה על ידו נבע מדחוק כלכלי ומרצון להתפרנס (מכל מקום, אין טענה לאינדיקציה אחרת בחומר הראיות לעניין מטרת כניסתו של הנאשם לישראל) זאת ועוד, לעבירת הכניסה לישראל לא ניתלו עבירות פליליות נוספות.

9. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לפי ס' 40 ט (א) (1)-(5) לחוק, יש ליתן את הדעת לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, שעיקרן הצורך לפרנס את משפחתו.

יפים לעניין זה הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט רובינשטיין ברע"פ 3173/09 פראג'ין נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) (להלן: "פרשת פראג'ין").

"למצוקה בה מדובר, כחלק ממכלול נתונים, יש גם משמעות בתהליך העונשי; אף אם אין זה ברור בעליל מיהו הגר המקראי, ניתן אל לבנו בצד הזכות (והרי צד החובה נהיר מאוד ופורט) את דברי התורה (ויקרא י"ט, ל"ג) "וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אותו, כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך, כי גרים הייתם בארץ מצרים".

ב.3. מדיניות הענישה הנהוגת:

10. **בהלכת אלהרוש** עמד בית-המשפט העליון בהרחבה על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת שב"ח לצרכי פרנסה, תוך שנפסק כי מתחם הענישה ההולם לעבירת שב"ח המבוצעת לראשונה לצרכי פרנסה, בהעדר עבירות שנלוו לה, נע ממאסר על-תנאי ועד מאסר למשך חמישה חודשים, הכוללים הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל. מתחם הקנס ההולם נקבע ינוע מאפס ₪ ועד 2,000 ₪. כב' השופט ג'ובראן ציין בפסק-דינו כי לא נעלם מעיניו שקביעת מתחם העונש לעבירת שב"ח לצרכי פרנסה ככזה שמיועד לעבירה שבוצעה לראשונה, יש משום התחשבות אפירורית בנסיבות העבר הפלילי כבר בשלב קביעת מתחם העונש. עם זאת, לשיטתו של כב' השופט ס' ג'ובראן, אם הנאשם אווז בעבר פלילי קודם, ובכלל זה בגין עבירות שב"ח, ניתן להתחשב בכך דווקא במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם, חלף קביעת מתחם ענישה הולם מחמיר מזה שנקבע **בהלכת אלהרוש**.

11. בסופו של דבר, כב' השופט ס' ג'ובראן הותר את שיקול הדעת בעניין זה בידיו של בית המשפט הדין בתיק, אשר יבחן את הנסיבות הספציפיות של כל מקרה אשר ידון בפניו, ויקבע האם עברו הפלילי של הנאשם ימצא את ביטוי וישפיע על גדריו של מתחם העונש ההולם, או שמא יש להתחשב בעברו הפלילי של הנאשם במסגרת גזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם. לשון אחר, לפי **הלכת אלהרוש**, מקום בו מבקש בית המשפט לגזור עונשו של נאשם, אשר בעברו הרשעות קודמות, שהורשע בעבירת שב"ח, הרי שעומדות בפניו שתי חלופות: האחת, קביעת מתחם עונש הולם, אשר יהיה זהה לזה שנקבע **בהלכת אלהרוש**, כאשר עברו הפלילי של הנאשם ילקח בחשבון בעת גזירת העונש בתוך המתחם. השנייה, קביעת מתחם עונש חדש, מחמיר מזה שנקבע **בהלכת אלהרוש**, וזאת כאמור תוך התחשבות בעברו הפלילי של הנאשם.

כלשונו של כבוד השופט ס' ג'ובראן:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הביטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף



עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על - פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב ביטחוני נתון. אציע לחברי, כאמור, כי נעמיד את מתחם העונש ההולם לעבירת שב"ח לצרכי פרנסה שנעברה לראשונה ובהיעדר עבירות נלוות, באופן הבא: עונש מאסר שנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך חמישה חודשים אשר יכלול הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל. מתחם העונש לקנס ינוע בין 0 ₪ לבין 2000 ₪.

"אם לנאשם יש עבר פלילי, ובכלל זה עבירות שב"ח, ניתן להתחשב בכך במסגרת גזירת העונש "בתוך המתחם". זאת משום שעבר פלילי הוא נסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה, שחלה הוראת סעיף 40א(11) לחוק העונשין ומאפשרת התחשבות בה בעת גזירת העונש בתוך המתחם". לא נעלם מעיני שקביעת מתחם העונש לעבירת שב"ח לצרכי פרנסה ככזה שמיועד לעבירה שנעברה לראשונה, יש משום התחשבות אפריורית בנסיבת העבר הפלילי כבר בשלב קביעת מתחם העונש. כאמור, כאשר עבירה נעברת יותר מפעם אחת, ניתן להתחשב בזה בתוך המתחם, וניתן גם לערוך מתחם עונש הולם שונה - ושיקול הדעת בעניין זה נתון לבית המשפט הדן".

12. אכן, אחד הנימוקים המרכזיים שהציג בית-המשפט העליון למתחם הענישה ההולם כפי שנקבע **בהלכת אלהרוש**, היה כי כאשר מדובר בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין לצרכי פרנסה בלבד וללא ביצוע עבירות נלוות, הרי עוצמת הפגיעה בביטחון המדינה היא פחותה. לגישת המאשימה, נימוק זה אינו תקף כאשר מדובר בנאשם שהינו בעל עבר פלילי, שכן לשיטתה נאשם זה כבר הוכיח בעבר כי הוא לא נרתע מלתת ידו לביצוע עבירות כנגד בטחונה של מדינת ישראל ואזרחיה. לפיכך, נטען כי בעניינו של הנאשם, ישנה הצדקה לקבוע מתחם עונש הולם מחמיר יותר. לדידי, עמדה זו טומנת בחובה מספר קשיים שלא ניתן להתעלם מהם:

13. ראשית, סבורתני כי עמדתה הגורפת של המאשימה, לפיה **בכל** מקרה בו לנאשם בעבירות שב"ח יש עבר פלילי, שומה על בית המשפט לקבוע מתחם עונש מחמיר מזה שנקבע **בהלכת אלהרוש**, אינה עולה בקנה אחד עם **הלכת אלהרוש** עצמה. כפי שצינתי זה עתה, **בהלכת אלהרוש** נקבע כי מקום בו מדובר בנאשם בעל עבר פלילי, אין הכרח לקבוע מתחם עונש מחמיר שגדרי הרף התחתון שלו הינו מאסר בפועל, ובית המשפט הדן בתיק אינו מחויב לעשות כן, אלא הדבר נתון לשיקול דעתו.

14. שנית, עבר פלילי או בטחוני של נאשם, כשלעצמו, מהווה נסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה, וככלל אינו אמור להוות שיקול בגדר קביעת המתחם (ראו: סעיפים 40ג, 40ט, 40א לחוק העונשין). משכך, בהתאם **להלכת אלהרוש** ניתן לדידי במקרים חריגים ויוצאי דופן בנסיבותיהם לקבוע מתחם עונש הולם מחמיר מזה שנקבע בית המשפט העליון לעבירה של שהיה שלא כדין, עת מדובר למשל, בנאשם רצידיביסט, אשר מפגין זלזול בוטה כלפי החלטות בית המשפט פעם אחר פעם ומוכיח כי אין לו כל מורא מפני החוק ושלטון החוק, או במקרה בו תהיינה אינדיקציות בחומר הראיות לכך שמטרת הכניסה לישראל לא נבעה אך בשל צרכי פרנסה. אין המדובר ברשימה סגורה, ומבלי לקבוע מסמרות ברי, כי במקרים חריגים אלה בהם עברו הפלילי של הנאשם יוצר פוטנציאל גבוה לפגיעה קונקרטית בביטחון המדינה ייטה בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם מחמיר מזה שנקבע **בהלכת אלהרוש**. בכל מקרה, ההחלטה בעניין קביעת מתחם העונש ההולם, נוכח קיומו של עבר פלילי העומד לחובת הנאשם, מוטלת לפתחו של בית המשפט הדן בתיק, אשר יחליט בכל מקרה ומקרה לגופו של עניין, ולא בהכרח יסטה מהמתחם אשר נקבע **בהלכת אלהרוש**. כל זאת, כאמור, בהתאם למתווה שקבע כבוד השופט ס' ג'ובראן:



"כאמור, כאשר עבירה נעברת יותר מפעם אחת, ניתן להתחשב בזה בתוך המתחם, וניתן גם לערוך מתחם עונש הולם שונה - ושיקול הדעת בעניין זה נתון לבית המשפט הדן".

15. שלישית, לגופו של עניין, מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה כי לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות. האחת, מבית משפט צבאי משנת 2002 בגין עבירה של הכרזת שטח צבאי סגור והשנייה, משנת 2009 בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, התחזות לאחר, הסעת שב"ח ושימוש במסמך מזויף במסגרתה נדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה בן 5 חודשים שאינו תקף עוד. הנאשם סיים לרצות את עונש המאסר בפועל שהושת עליו, בשנת 2010. מאז ועד היום חלפו כחמש וחצי שנים, במהלכן לא הורשע הנאשם בכל עבירה נוספת (למעט עבירת השב"ח מושא התיק הנוכחי). אין חולק כי הנאשם נתפס כשהוא שווה בישראל שלא כדין ברחוב לילי באשדוד, וכי בחומר החקירה אין אינדיקציה ממשית לכך שמטרתו הייתה אחרת מאשר צרכי פרנסה. הנה כי כן, אף אם לצורך הדיון בלבד אלך לשיטת המאשימה המבקשת לבחון את עברו הפלילי של הנאשם כבר בשלב קביעת המתחם, קשה יהיה לקבוע כי עברו הפלילי הישן והלא מכביד של הנאשם, כשלעצמו, יוצר פוטנציאל גבוה לפגיעה קונקרטית בביטחון המדינה באופן המצדיק קביעתו של מתחם ענישה הולם נפרד וחמור מזה שנקבע **בהלכת אלהרוש**.

16. לדידי במקרה זה, מן הראוי לשמר את הגישה ההדרגתית שנקבעה ב**פרשת פראג'ין** וליתן לנאשם הזדמנות אמיתית להפקת לקחים, מן הקל אל הכבד ואל הכבד ממנו.

בהתחשב בכל אלה, אני סבורה כי מתחם הענישה ההולם שנקבע **בהלכת אלהרוש**, תקף גם לעניינו של הנאשם. זאת ועוד, אני בדעה כי אין מקום לחרוג ממתחם הענישה ההולם לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור, זאת, בהעדר כל אינדיקציה קונקרטית לכך שבמסגרת ביצוע עבירת השב"ח הנוכחית, ניסה הנאשם לפגוע בשלום הציבור בישראל. אף אין כל הצדקה לחרוג מהמתחם לקולא משיקולי שיקום. בהתאם לכך, יש לגזור את עונשו של הנאשם בגדרי המתחם שנקבע.

למעלה מן הצורך יצוין, כי עמדה זו עולה בקנה אחד עם הפסיקה אליה הפנה הסנגור(ת)פ"פ 42984-11-12 (בית משפט השלום ברחובות) **מ"י נגד עאצי** (22.06.2015), ממנה נלמד כי גם לאחר **הלכת אלהרוש** ואף במקרים חמורים מאלו שבפני, גזר בית המשפט את עונשו של נאשם, בעל עבר פלילי מכביד, שהורשע בשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק וצירף תיק נוסף במסגרתו הורשע בעבירה נוספת של כניסה לישראל שלא כחוק, לימי מאסר בפועל כמניין ימי מעצרו, מאסר מותנה וקנס.

4.ב. גזירת הדין:

17. ראשית, כאשר לגזירת העונש בתוך המתחם אשר קבעתי לעיל, מצאתי לנכון לציין ולקבוע כי לא מקובלת עלי גישת המאשימה, לפיה **בכל** מקרה בו מדובר בנאשם בעל עבר פלילי שהורשע בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, יש להשית עליו עונש הכולל רכיב של מאסר בפועל. גישה זו אף לא עולה בקנה אחד עם פסיקתו של בית המשפט העליון ועם תורת הענישה האינדיבידואלית.

18. יצוין, כי גישה דומה, המבקשת לאמץ "עונש טיפוסי" הובעה על ידי המאשימה ב**פרשת אלהרוש**. כב' השופט ס' עמוד 5

ג'ובראן בחר לדחות עמדה זו מכל וכל, תוך שקבע:

"לטענת המשיבה יש לקבוע 'עונש מתאים טיפוסית' של חודש מאסר לנאשמים בביצוע עבירת שב"ח לצרכי פרנסה. טענה זו אין בידי לקבל...".

לאחר שפירט את טעמיו לכך, קבע כב' השופט ס' ג'ובראן:

"כיוון שמצאתי שאין מקום לקבוע 'עונש מתאים טיפוסית' לעבירה, הרי שלערכאה הדיונית מסור שיקול הדעת המלא להכריע בתוך מתחם העונש ההולם את העונש המתאים לנאשם שלפניה, והיא רשאית להתחשב בנסיבות המנויות בסעיף 40א לחוק העונשין וכן בשיקולי הרתעה לפי סעיפים 40 ו-40א לחוק העונשין".

19. כאמור בס' 40ג(ב) לחוק, משנקבע מתחם הענישה יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בס' 40א לחוק, ובכלל זה בנסיבותיו האישיות של הנאשם. בהקשר זה יש לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו - מדובר בנאשם בן 27, צעיר לימים, אשר סובל מבעיות רפואיות נוירולוגיות, כשמוכן הדבר כי עונש מאחורי סורג ובריא יפגע בנאשם באופן משמעותי וקיים חשש ממשי שהדבר יוביל לגדיעת מטה לחמו.

הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם - בהיות הנאשם המפרנס העיקרי של משפחתו ובכלל זה של הוריו, ברי כי עונש של מאסר מאחורי סורג ובריא יפגע פגיעה אנושה אף במשפחתו. שכן, כל מאסר לריצוי בפועל שיושת עליו, עלול להכביד כלכלית על משפחתו המורחבת.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו, הביע חרטה, והתחייב כי מעשיו לא יישנו עוד.

חלוקי הזמן מאז ביצוע העבירה - העבירה בה הורשע הנאשם בוצעה לפני כשנתיים. במסגרת זו, יש ליתן את הדעת גם לעובדה כי מאז ביצוע העבירה מושא כתב האישום, לא ביצע הנאשם כל עבירה נוספת.

עברו הפלילי של הנאשם - כאמור, בעברו של הנאשם שתי הרשעות קודמות האחת מבית משפט צבאי משנת 2002 בגין עבירה של הכרזת שטח צבאי סגור והשנייה, משנת 2009 בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, התחזות לאחר, הסעת שב"ח ושימוש במסמך מזויף במסגרתה נדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה בן 5 חודשים שאינו תקף עוד.

20. בבואי לגזור את דינו של הנאשם בגדרי המתחם אותו קבעתי, נתתי דעתי לשיקולים לקולא וביניהם: להודאתו של



הנאשם במיוחס לו ונטילת האחריות מצדו, לנסיבותיו האישיות עליהן עמד הסנגור בטיעוניו, לרבות מצבו הרפואי, הדוחק הכלכלי שהניע אותו לבצע את העבירה, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, לחרטתו של הנאשם על מעשיו ולעובדה כי לעבירת הכניסה לישראל לא ניתלוותה עבירה פלילית נוספת. כמו כן, לא נעלמה מעיני העובדה כי מיום ביצוע העבירה מושא כתב האישום המתוקן ועד היום לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים.

כמו כן, נתתי דעתי לשיקולים לחומרא וביניהם: עברו הפלילי הבלתי מכביד של הנאשם, שכיחותה של העבירה והסכנה הרובצת לפתחה של המדינה משנפגעת זכותה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. בהתחשב בכל אלה, אני סבורה כי במקרה שלפני העונש הראוי אמור להימצא במקום הקרוב יותר לרף התחתון של המתחם שקבעתי לעיל.

21. בהתחשב בכל אלה אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 12 ימי מאסר בניכוי ימי מעצרו מיום - 07/7/2013 ועד ליום 18/7/2013. **למען הסר ספק הנאשם סיים לרצות את ימי מאסרו.**

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו יעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ שלא לעבור עבירה בה הורשע למשך שנתיים מהיום. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות, ייאסר למשך 15 ימים.

ד. קנס כספי בסך 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 90 יום מהיום.

ה. ככל שקיימת הפקדה כספית במסגרת הליך המעצר הקשור לתיק זה, הקנס יקוזז מסכום ההפקדה - ככל שלא קיים עיקול על כספים אלה, והיתרה תושב לידי ב"כ הנאשם, ככל שזו קיימת.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבימ"ש מחוזי ב"ש.

**ניתנה והודעה היום ח' תמוז תשע"ה,
25/06/2015 במעמד הנוכחים.
נגה שמואלי-מאייר, שופטת**